BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LIII ■ NÚM. 37 | 15 de setembre de 2024 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, nou bisbe coadjutor d'Urgell

Estimats diocesans, amics i amigues: el proper dissabte, 21 de setembre, Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, fill de Tivissa i membre del presbiteri de la nostra diòcesi tortosina, serà ordenat bisbe en una solemne eucaristia que tindrà lloc a la Catedral de Santa Maria de la Seu d'Urgell. Donem-ne gràcies a Déu!

El clergat, fidels, i tot el Poble Sant fidel de Déu que peregrina a la diòcesi de Tortosa n'estem molt joiosos i expressem la nostra gran alegria alhora que elevem una acció de gràcies a Déu per cridar aquest membre del nostre bisbat a la successió apostòlica. Al mateix temps, agraïm al papa Francesc aquest signe de confiança en un prevere format al nostre Seminari, un pastor lliurat generosament a les parròquies i diversos ministeris que ha servit al nostre territori i a totes les altres tasques que l'Església li ha anat confiant en la delicada missió diplomàtica, des del 2019 fins a l'actualitat servint com a secretari en la Secció per als Assumptes Generals de la Secretaria d'Estat del Vaticà.

Mons. Josep-Lluís, molt estimat de tothom, en les seves primeres paraules als qui seran els seus futurs diocesans,

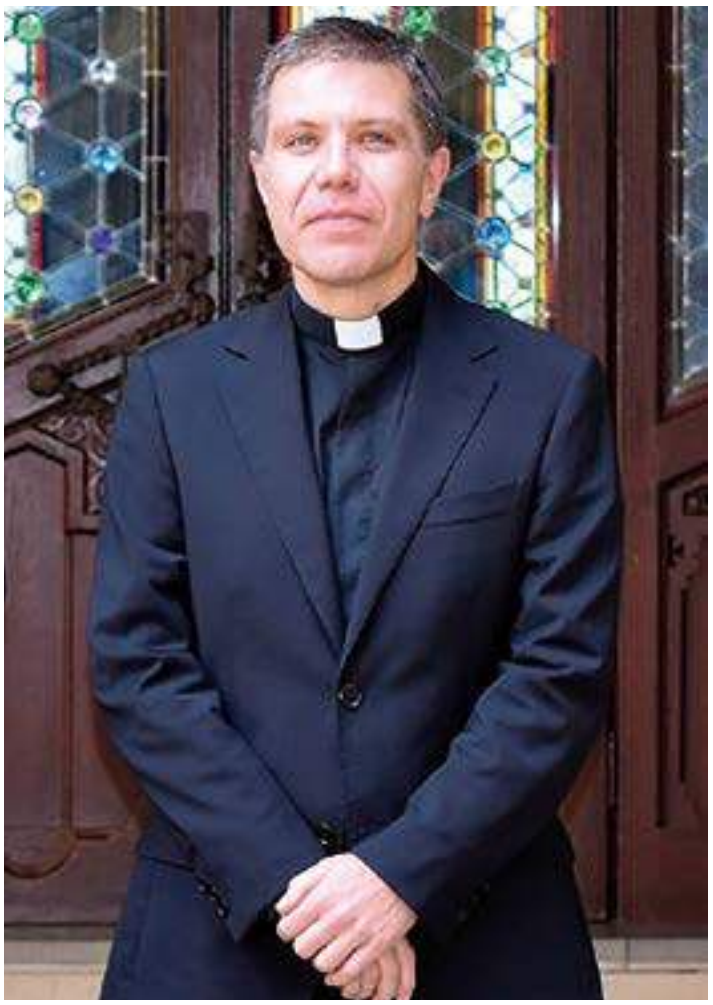

com a bisbe coadjutor electe d'Urgell els deia que, «amb respecte i devoció» per ells i per la seva fe, és enviat a aquesta diòcesi germana sabent que «sentir-se comunitat significa compartir, tenir cura dels altres, ajudar, aprendre i sobretot servir». Com ell mateix recorda fent referència a una suggerent afirmació del papa Francesc: «qui no viu per a servir, no serveix per a viure».

Donem gràcies al bon Déu per aquesta crida que Mons. Josep-Lluís ha acollit amb obediència i pau. En aquesta setmana preguem especialment per ell i també per l'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, del qual serà el seu coadjutor, al qual ajudarà, treballant en comunió, complementàriament, vivint junts, compartint criteris per millor servir i evangelitzar la diòcesi d'Urgell. Encomanant-los en aquesta nova etapa de servei eclesial i de bona col·laboració entre aquests dos germans bisbes, tot un signe de comunió i sinodalitat viscuda, pregant de manera especial per intercessió de la Mare de Déu sota les advocacions de Núria i Meritxell.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Reverència, acceptació i humilitat òntica (III)

Qualifiquen la filosofia del do com una moral de renúncia i de passivitat, com una actitud retrògrada i conservadora que posa límits als desigs de transcendir de tot ésser humà i que s'inspira en la mística del sacrifici i de la resignació.

El transhumanisme es presenta com un moviment contra aquesta actitud de resignació i d'acceptació estoica. La vulnerabilitat és una dimensió constitutiva de la condició humana. La possibilitat de ser ferit és inherent a l'ésser humà. A parer seu, no hi ha vida humana sense vulnerabilitat. L'anhel d'una vida aliena al sofriment, a la malaltia, al fracàs, al patiment, en darrer terme, a la mort, és un anhel que està en el cor de tot ésser humà, però solament pot romandre com a anhel, perquè l'ésser humà és constitutivament vulnerable, finit, fràgil, làbil.

Mitjançant el desenvolupament tecnològic, l'ésser humà ha estat capaç de pal·liar alguns patiments, de curar certes malalties i de prevenir certs fracassos, però la vulnerabilitat és una arrel indestructible i sota mil formes emergeix, de nou, al bell mig de la civilització tecnològica.

Les epifanies de la vulnerabilitat són múltiples i irrompen en el cor de la vida humana per sofisticada i complexa que sigui. Irromp el patiment, la crueltat, el desamor, el sofriment, la malaltia, la guerra, la violència, la traïció, la fatiga, la buidor i, finalment, la mort. Imaginar que un complex sistema tecnològic pot extirpar la vulnerabilitat de la condició humana és un somni fantàstic que pot embruixar i generar esperança, però és una esperança volàtil, inconsistent.

La tecnologia, degudament emprada, pot millorar la qualitat d'existència de les persones i fer més confortable llurs vides i llurs feines en el món; també pot prevenir i pal·liar certs sofriments; però, a la vegada, genera, també, nous mals, nous sofriments, noves vulnerabilitats i riscos. Té, com la mateixa condició humana, una naturalesa dialèctica. Els tecnòlatres solament canten les grandeses del progrés tecnològic, però obliden els peatges que cal pagar.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, nuevo obispo coadjutor de Urgell

Estimados diocesanos, amigos y amigas: el próximo sábado, 21 de septiembre, Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, hijo de Tivissa y miembro del presbiterio de nuestra diócesis tortosina, será ordenado obispo en una solemne eucaristía que tendrá lugar en la Catedral de Santa Maria de la Seu d'Urgell. ¡Demos gracias a Dios!

El clero, fieles, y todo el Pueblo Santo fiel de Dios que peregrina en la diócesis de Tortosa estamos muy contentos y expresamos nuestra gran alegría a la vez que elevamos una acción de gracias a Dios por llamar a este miembro de nuestro obispado a la sucesión apostólica. Al mismo tiempo, agradecemos al papa Francisco este signo de confianza en un presbítero formado en nuestro Seminario, un pastor entregado generosamente a las parroquias y diversos ministerios que ha servido en nuestro territorio y en todas las demás tareas que la Iglesia le ha ido confiando en la delicada misión diplomática, desde el 2019 hasta la actualidad sirviendo como secretario en la Sección para los Asuntos Generales de la Secretaría de Estado del Vaticano.

Mons. Josep-Lluís, muy querido por todos, en sus primeras palabras a quienes serán sus futuros diocesanos, como obispo coadjutor electo de Urgell les decía que, «con respeto y devoción» por ellos y por su fe, es enviado a esta diócesis hermana sabiendo que «sentirse comunidad significa compartir, cuidar a los demás, ayudar, aprender y sobre todo servir». Cómo él mismo recuerda haciendo referencia a una sugerente afirmación del papa Francisco: «quien no vive para servir, no sirve para vivir».

Damos gracias al buen Dios por esta llamada que Mons. Josep-Lluís ha acogido con obediencia y paz. En esta semana recemos especialmente por él y también por el arzobispo de Urgell y copríncipe de Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, del cual será su coadjutor, al cual ayudará, trabajando en comunión, complementariamente, viviendo juntos, compartiendo criterios para mejor servir y evangelizar a la diócesis de Urgell. Encomendándolos en esta nueva etapa de servicio eclesial y de buena colaboración entre estos dos hermanos obispos, todo un signo de comunión y sinodalidad vivida, rezando de manera especial por intercesión de la Virgen María bajo las advocaciones de Nuria y Meritxell.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

Fiesta de santa María Rosa Molas

El 12 de junio se celebró, como todos los años, en la Casa Madre de las Hermanas de Ntra. Sra. de la Consolación, una Eucaristía en honor de santa María Rosa Molas y Vallvé. Fue presidida por el Sr. Obispo de Tortosa, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, y concelebrada por nueve sacerdotes de nuestra diócesis. Estaban presentes el Sr. Jordi Jordán, alcalde de Tortosa; el Sr. Víctor Ferrando, alcalde de la E.M.D. de Jesús-Tortosa; algunos concejales, hermanas de la Consolación y de la Compañía de Santa Teresa de Jesús, profesores/as y alumnos/as y exalumnas del colegio.

El Sr. Obispo empezó la homilía recordando la figura de santa María Rosa Molas, su labor y el carisma de su fundación: «Ella, dedicada a la formación de niños y jóvenes en los distintos colegios, ayudó también mucho a los pobres y enfermos. La elegiste Señor, para hacernos instrumentos de tu amor. Ella fue "consolación para el mundo". Con humildad y confianza pedimos la intercesión de santa María Rosa Molas y también le pedimos que sigáis las huellas que ella dejó cuando pasó por el mundo y estar dispuestas a dar a los hermanos el consuelo que habéis recibido. El papa san Juan Pablo II, en la homilía de la beatificación de la fundadora dijo: "La existencia de esta mujer, impregnada de caridad, totalmente entregada al prójimo, es un anuncio profético de la misericordia y de la consolación de Dios".»

En la acción de gracias, una hermana dijo estas palabras: «Te damos gracias por ser maestra en humildad y ser instrumento de consagración con ansias de caridad. Te damos gracias por haber sido consuelo de Dios y en los momentos de dificultad nos abandonamos en tus manos. Ayúdanos a mostrar a nuestros hermanos el rostro de Jesús y a ser artífices de su caridad». A continuación de la bendición, el obispo Sergi y los sacerdotes concelebrantes se pusieron ante la tumba de santa María Rosa Molas y todos cantamos el himno: «Eres tú, vives hoy, María Rosa eres tú. Del pobre inseparable, con él partes tu pan, llevas en las entrañas volcán de caridad. Para tus hijas, Madre, hija fiel para Dios, para el necesitado siempre consolación».

«Quien llega a probar cuan dulce es Dios, no puede dejar de caminar en su presencia».

Maria Joana Querol Beltrán

Càritas de Riba-roja d'Ebre

En la nostra societat hem perdut alguns valors, però hi ha un valor que demostra el que és la persona humana, és el valor del COMPARTIR.

Així, el divendres 14 de juny, el grup de Càritas parroquial vam posar una taula de recollida d'aliments; tot un èxit de col·laboració de persones que anònimament van anant deixant tant aliments de primera necessitat com material d'higiene personal.

La paraula que resumeix és GRÀCIES: a l'Ajuntament per deixar-nos les taules, cadires i carpa, i a cadascuna de les persones que vau portar les coses.

Grup de Càritas parroquial de Riba-roja d'Ebre

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «La fe en Jesús, el vincle amb Ell, ens obre per a rebre la saba de l'amor de Déu, que multiplica la nostra alegria, ens cuida amb cura i fa brollar sarments fins i tot quan la terra de la nostra vida es torna àrida» (28 d'abril).

@Pontifex_es: «L'alegria de l'Evangeli, quan l'acollim de veritat, desencadena en nosaltres el moviment del seguiment, que provoca un veritable èxode de nosaltres mateixos i ens posa en camí cap a la trobada amb el Senyor i cap a la plenitud de la vida» (29 d'abril).

@Pontifex_es: «Les tres virtuts teologals són grans dons de Déu. Sense elles, podríem ser prudents, justos, forts i temperats, però no tindríem un cor que estima fins i tot quan no és estimat, no tindríem una esperança que gosa contra tota esperança» (1 de maig).

@Pontifex_es: «La llibertat de premsa és fonamental per a desenvolupar un prudent sentit crític, distingir la veritat de la mentida i aprendre a treballar de manera no ideològica per la justícia, la pau i el respecte de la Creació» (3 de maig).

Confirmacions a Prat de Comte

El passat 15 de juny, el Sr. Bisbe va presidir l'eucaristia i administrà el sagrament de la Confirmació a un grup d'adolescents de la parròquia: Iván, Gemma, Abril, Mar, Joana, Antia i Josep. Celebració ben preparada i participada per tot el poble, ja que feia 20 anys que no se celebrava. Ara han de començar a fer vida el que es diu: «sigues perfum de Crist, que vol dir testimoni del Senyor».

Enhorabona!

El mossèn i el consell pastoral

Presentació del llibre *50 Aniversari de les romeries de la Terra Alta a Montserrat*

Presentació del llibre *50 Aniversari de les romeries de la Terra Alta a Montserrat,* escrit pel cronista oficial de la ciutat de Gandesa Anton Monner. L'acte ha estat obert per la regidora de Cultura de l'Ajuntament, Sra. Pilar Ferrando, i l'ha introduït el rector de Gandesa, Mn. David Arasa.

L'autor, Anton Monner, va explicar als assistents, els diferents temaris del llibre i les fotografies dels lectors de les pregàries de cada romeria que va poder recollir, i els actes religiosos celebrats a Montserrat. També els actes commemoratius realitzats a Gandesa, el passat mes de novembre amb l'assistència del pare abat, Manel Gasch, i del bisbe de Tortosa, Sergi Gordo, quan van haver representacions de les 12

parròquies de la Terra Alta amb comitives de cadascun d'ells, amb músiques, caps grossos, gegants, i la pregària per la Pau, la Reconciliació i la Concòrdia de tots els pobles de la Terra.

Maribel

Retorna a l'església de Gandesa un reliquiari robat l'any 1979

El 21 de març de 2024, l'alcalde del Vendrell, Sr. Kenneth Martínez, va lliurar personalment el reliquiari al bisbe de Tortosa, Mons. Sergi Gordo, acompanyat de les autoritats diocesanes encarregades del patrimoni, de l'alcalde de Gandesa, Sr. Carles Luz, i del rector de l'Arxiprestal, Mn. David Arasa. En aquell moment es va acordar que passades unes setmanes es retornaria a Gandesa. La data acordada va ser per meitat del mes de juny. I a la ciutat es va celebrar festa grossa, quan el Sr. Bisbe en feu el lliurament, quaranta-nou anys després d'haver desaparegut.

La festa va començar amb la signatura del Llibre d'Or de la ciutat per Mons. Sergi, amb paraules de benvinguda de l'alcalde Carles Luz. Des de l'Ajuntament, acompanyats pels gegants, Gori i Fontcalda, i amb el compàs de la banda de grallers i tambors, les autoritats civils i eclesiàstiques feren entrada a l'església, portant el reliquiari. Hagué una Missa concelebrada i al final de la mateixa, una explicació per part de Mn. Cardona de com es va recuperar el reliquiari i la signatura del document oficial entre el bisbe i el rector on retornava el joiell religiós a l'arxiprestal de Gandesa. Una festa grossa celebrada amb el màxim esplendor.

Anton Monner
Cronista de Gandesa

AGENDA

Diumenge 15, Sant Mateu, a les 12.15 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [1C 11,17-26.33 / Sl 39 / Lc 7,1-10]. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrià (Cipriano), bisbe de Cartago (249-258), mrs.; santa Edita, vg., princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).

17. ■ **Dimarts** [1C 12,12-14.27-31a / Sl 99 / Lc 7,11-17]. Sant Robert Bel·larmino (1542-1621), bisbe de Càpua i dr. de l'Església, card. (jesuïta); santa Hildegarda de Bingen, vg. i dra. de l'Església; sant Pere Arbués, prev. i mr. a Saragossa; santa Coloma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.

18. ■ **Dimecres** [1C 12,31-13,13 / Sl 32 / Lc 7,31-35]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. ■ **Dijous** [1C 15,1-11 / Sl 117 / Lc 7,36-50]. Sant Feliu de Llobregat: □ Santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII); sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ **Divendres** [1C 15,12-20 / Sl 16 / Lc 8,1-3]. Sants Andreu Kim Taegon, prevere, Pau Chong Hasang i altres companys, màrtirs a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, màrtirs; santa Càndia o Càndida, verge i màrtir.

21. ■ **Dissabte** [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers; santa Ifigènia, vg.

22. ■ **Diumenge vinent,** XXV de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sa 2, 12.17-20 / Sl 53 / Jm 3,16-4,3 / Mc 9, 30-37]. Urgell: Beats Josep Batalla i Parramon, prev., i companys, mrs. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

Diumenge XXIV de durant l'any (B)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,5-9a)

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut: per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit. Tinc al meu costat el jutge que em declara innocent. Qui vol pledejar amb mi? Compareguem plegats. Qui vol ser el meu acusador? Que se m'acosti. Déu, el Senyor, em defensa: qui em podrà condemnar?

Salm responsorial (114)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen, a la presència del Senyor.*

Estimo de tot cor el Senyor: / el Senyor ha escoltat la meva súplica, / ha escoltat el meu clam / així que l'invocava. R.

M'envoltaven els llaços de la mort, / tenia davant meu els seus paranys, / i dintre meu, l'angoixa i el neguit. / Vaig invocar el nom del Senyor: / «Ah, Senyor, salveu-me la vida.» R.

El Senyor és just i benigne, / el nostre Déu sap compadir. / El Senyor salvaguarda els senzills, / jo era feble i m'ha salvat. R.

Ha alliberat de la mort la meva vida, / els meus ulls, de negar-se en el plor, / els meus peus, de donar un pas en fals. / Continuaré caminant entre els qui viuen, / a la presència del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 2,14-18)

Germans meus, si algú deia que té fe i no ho demostrava amb les obres, de què serviria? A un home així, la fe el podrà salvar? Suposem que algun dels nostres germans o germanes no tingués ni vestits ni l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres li digués: «Ves-te'n en pau, abriga't bé i alimenta't», però no li donés res del que necessita, quin profit li faria? Doncs, amb la fe passa igual: si no hi ha obres, la fe tota sola és morta. Tu dius que tens la fe, jo tinc les obres. Doncs bé, si pots, demostra'm, sense les obres, que tens fe, que jo, amb les obres, et demostraré la meva fe.

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 8,27-35)

En aquell temps, Jesús, amb els seus deixebles, se n'anà als poblets de Cesarea de Felip, i pel camí preguntava als seus deixebles: «Qui diuen la gent, que soc jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, d'altres, que sou Elies, d'altres, que sou algun dels profetes.» Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que soc?» Pere li respon: «Vós sou el Messies.»

Ell els prohibí severament que ho diguessin a ningú. I començà a instruir-los dient: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ressuscitarà.» I els ho deia amb tota claredat. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a contradir-lo. Però Jesús es girà, renyà Pere davant els deixebles i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu, sinó com els homes.» Després cridà la gent i els seus deixebles i els digué: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'evangeli, la salvarà.»

Lectura del libro de Isaías (Is 50,5-9a)

El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado. Mi defensor está cerca, ¿quién pleiteará contra mí? Comparezcamos juntos, ¿quién me acusará? Que se acerque. Mirad, el Señor Dios me ayuda, ¿quién me condenará?

Salmo responsorial (114)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

Amo al Señor, porque escucha / mi voz suplicante, / porque inclina su oído hacia mí / el día que lo invoco. R.

Me envolvían redes de muerte, / me alcanzaron los lazos del abismo, / caí en tristeza y angustia. / Invoqué el nombre del Señor: / «Señor, salva mi vida». R.

El Señor es benigno y justo, / nuestro Dios es compasivo; / el Señor guarda a los sencillos: / estando yo sin fuerzas, me salvó. R.

Arrancó mi alma de la muerte, / mis ojos de las lágrimas, / mis pies de la caída. / Caminaré en presencia del Señor / en el país de los vivos. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 2,14-18)

¿De qué le sirve a uno, hermanos míos, decir que tiene fe, si no tiene obras? ¿Podrá acaso salvarlo esa fe?

Si un hermano o una hermana andan desnudos y faltos del alimento diario y uno de vosotros les dice: «Id en paz, abrigaos y saciaos», pero no les da lo necesario para el cuerpo, ¿de qué sirve? Así es también la fe: si no tiene obras, está muerta por dentro. Pero alguno dirá: «Tú tienes fe y yo tengo obras, muéstrame esa fe tuya sin las obras, y yo con mis obras te mostraré la fe».

Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 8,27-35)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos se dirigieron a las aldeas de Cesarea de Filipo; por el camino preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que soy yo?». Ellos les contestaron: «Unos, Juan el Bautista; otros, Elías, y otros, uno de los profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Tomando la palabra Pedro le dijo: «Tú eres el Mesías». Y les conminó a que no hablaran a nadie acerca de esto. Y empezó a instruirlos: «El Hijo del hombre tiene que padecer mucho, ser reprobado por los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, ser ejecutado y resucitar a los tres días». Se lo explicaba con toda claridad. Entonces Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo. Pero él se volvió y, mirando a los discípulos, increpó a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanás! ¡Tú piensas como los hombres, no como Dios!». Y llamando a la gente y a sus discípulos les dijo: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque, quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que pierda su vida por mí y por el Evangelio, la salvará. Pues ¿de qué le sirve a un hombre ganar el mundo entero y perder su alma?».

COMENTARI

«El Fill de l'home ha de ser mort i al cap de tres dies ressuscitarà»

A tots, segurament, ens costa d'acceptar la creu. Potser hi ha casos excepcionals que la reben amb alegria, però habitualment no és així. Als apòstols els va costar molt entendre la creu de Crist. L'evangeli d'avui ens presenta en primer lloc la confessió clara de Pere a la pregunta de Jesús: *I vosaltres, qui dieu que soc*. La resposta és contundent: *Vós sou el Messies*. Una confessió diferent del que pensava la gent: *Uns que Joan Baptista, d'altres que Elies, d'altres que sou algun dels profetes*. Però després veiem que Pere no entén gens què vol, que Jesús és el Messies. Perquè el Senyor diu: *El Fill de l'home ha de patir molt, els notables, els gran sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort i al cap de tres dies ressuscitarà*. I Pere això no ho entén. Fixem-nos que diu l'evangeli: *Pere pensant fer-li un favor*... És com dir: Jesús no sap el que diu; està en un error, jo l'he d'ajudar a sortir-ne! Per això diu el text*: Pere es posà a contradir-lo.* La resposta de Jesús és molt dura: *Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu sinó com els homes*. No acceptar la creu que acaba, tanmateix, en la resurrecció és no pensar com Déu. Als homes no ens agrada la creu. Però és el camí de l'evangeli. Per això la paraula tan dura de Jesús a Pere: *Satanàs*; ets un temptador; em vols apartar del camí de Déu. La primera lectura parla justament de la passió. És el Servent de Déu qui parla: *He parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades*. Però el Servent no es troba sol: *El Senyor Déu m'ajuda; per això no em dono per vençut... el Senyor em defensa, qui em podrà condemnar?* El Senyor sempre ens acompanya en el nostre camí de la creu; però aquesta forma part de la nostra vida. Sant Jaume ens recorda que *si no hi ha obres, la fe tota sola és morta*. Una de les obres que hem de fer és portar la nostra creu. Pere havia formulat de paraula la fe i molt bé per cert, però no estava disposat a carregar-se la creu: era una fe sense obres.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.